Eiropas Parlaments
2014-2019

Sesijas dokuments

B8-0331/2017 }
B8-0333/2017 }
B8-0338/2017 }
B8-0341/2017 }
B8-0342/2017 } RC1

17.5.2017

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:
S&D (B8-0331/2017)
ECR (B8-0333/2017)
ALDE (B8-0338/2017)
Verts/ALE (B8-0341/2017)
PPE (B8-0342/2017)

par ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju
(2017/2654(RSP))

Cristian Dan Preda, Arnaud Danjean, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Sandra Kalniete, David McAllister, Michael Gahler, Eduard Kukan, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Tokia Saïfi
PPE grupas vārdā
Victor Boştinaru, Elena Valenciano, Knut Fleckenstein, Neena Gill
S&D grupas vārdā
Charles Tannock, Raffaele Fitto, Jana Žitňanská, Ruža Tomašić, Geoffrey Van Orden, Branislav Škripek
ECR grupas vārdā
Marietje Schaake, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Martina Dlabajová, María Teresa Giménez Barbat, Marian Harkin,

Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Jozo Radoš, Jasenko Selimovic, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ramon Tremosa i Balcells, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans, Cecilia Wikström
ALDE grupas vārdā
Barbara Lochbihler
Verts/ALE grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju (2017/2654(RSP))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 14. marta kopīgo paziņojumu „ES stratēģijas attiecībā uz Sīriju elementi”[1] un Padomes 2017. gada 3. aprīļa secinājumus par Sīriju, kas kopā veido jaunu ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju,

– ņemot vērā konferences par atbalstu Sīrijas un reģiona nākotnei līdzpriekšsēdētāju 2017. gada 5. aprīļa paziņojumu,

– ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojumus 2016. gada 30. decembrī attiecībā uz paziņojumu par karadarbības izbeigšanu Sīrijā un 2017. gada 23. martā attiecībā uz Sīriju, un PV/AP 2016. gada 9.decembra deklarāciju ES vārdā par situāciju Alepo,

– ņemot vērā PV/AP 2017. gada 6. aprīļa deklarāciju par iespējamu ķīmisko uzbrukumu Idlibā, Sīrijā, un 2017. gada 7. aprīļa deklarāciju par ASV spēku triecienu Sīrijā,

– ņemot vērā Padomes lēmumus par ES ierobežojošiem pasākumiem pret personām, kuras ir atbildīgas par vardarbīgajām represijām Sīrijā, tostarp tām, kas notika 2016. gada 14. novembrī un 2017. gada 20. martā,

– ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes (*UNHRC*) izveidotās neatkarīgās starptautiskās izmeklēšanas komisijas Sīrijas jautājumā ziņojumus un *UNHRC* rezolūcijas par Sīrijas Arābu Republiku,

– ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas par *ISIL*/*Da'esh* un grupējumu „*Jabhat al Nusrah*” un attiecīgās ANO DP rezolūcijas par konfliktu Sīrijas Arābu Republikā, jo īpaši rezolūcijas Nr. 2218 (2013), Nr. 2139 (2014), Nr. 2165 (2014), Nr. 2191 (2014), Nr. 2199 Nr. (2015), Nr. 2254 (2015), Nr. 2258 (2015), Nr. 2268 (2016), Nr. 2328 (2016), Nr. 2332 (2016) un Nr. 2336 (2016),

– ņemot vērā ANO Drošības padomes 2000. gada 31. oktobra rezolūciju Nr. 1325 (2000) par sievietēm, mieru un drošību,

– ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2016. gada 19. decembra Rezolūciju Nr. A/71/L.48, ar ko izveido starptautisku, objektīvu un neatkarīgu mehānismu, lai sniegtu palīdzību izmeklēšanā un vainīgo saukšanā pie atbildības par vissmagākajiem noziegumiem, kuri līdz 2011. gada martam tika izdarīti Sīrijas Arābu Republikā, pārkāpjot starptautiskās tiesības,

– ņemot vērā 2012. gada Ženēvas paziņojumu,

[1] JOIN(2017)11.

– ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus un visas ANO konvencijas, kurām pievienojusies Sīrija,

– ņemot vērā Romas statūtus un SKT dibināšanas dokumentus,

– ņemot vērā *ad hoc* tribunālus, tostarp *ICTY, ICTR* un *STL*,

– ņemot vērā 1949. gada Ženēvas konvencijas un to papildprotokolus,

– ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,

A. tā kā karš Sīrijā ir kļuvis par vienu no smagākajām humanitārajām krīzēm pasaulē kopš Otrā pasaules kara un tas turpina graujoši un traģiski ietekmēt valsts iedzīvotājus; tā kā daudzi civiliedzīvotāji, tostarp bērni, ir kļuvuši par mērķi un turpina ciest šajā nežēlīgajā pilsoņu karā un vairāk nekā 400 000 cilvēku ir zaudējuši dzīvību kopš konflikta sākšanās Sīrijā 2011. gadā; tā kā vairāk nekā 13,5 miljoniem cilvēku Sīrijā, proti, gandrīz trim ceturtdaļām atlikušo iedzīvotāju, steidzami nepieciešama ārkārtas palīdzība, piemēram, medicīniskā palīdzība, ar pārtiku saistīta palīdzība, ūdens un pajumte; tā kā 6,3 miljoni cilvēku ir pārvietoti valsts iekšienē, 4,7 miljoni dzīvo grūti sasniedzamās un aplenktās vietās un pieci miljoni cilvēku dzīvo kā bēgļi kaimiņvalstīs un plašākā reģionā; tā kā krīze Sīrijā aizvien vairāk destabilizējoši ietekmē plašāku reģionu;

B. tā kā kopš kara sākuma 2011. gadā ES kopīgi ar tās dalībvalstīm ir kopš 2017. gada janvāra mobilizējusi vairāk nekā EUR 9,4 miljardus, lai reaģētu uz Sīrijas krīzi gan Sīrijā, gan reģionā, tādējādi tā ir lielākā līdzekļu devēja; tā kā ES arī ir būtiski atbalstījusi bēgļus uzņemošās kaimiņvalstis;

C. tā kā Sīrijas konflikta laikā izdarīti tādi pārkāpumi kā prettiesiska nogalināšana, spīdzināšana un slikta izturēšanās, piespiedu pazušanas, plaši un patvaļīgi aresti, gan mērķtiecīgi, gan neselektīvi uzbrukumi civiliedzīvotājiem, kolektīva sodīšana un uzbrukumi medicīnas personālam, kā arī pārtikas un ūdensapgādes liegšana; tā kā saskaņā ar informāciju Asada režīms ir vainojams masveida cilvēku pakāršanā, spīdzināšanā, prettiesiskā nogalināšanā aizturēšanas iestādēs; tā kā Sīrijas valdība arī ar nolūku ir liegusi civiliedzīvotājiem piekļuvi svarīgām precēm un pakalpojumiem, tostarp pārtikai un ūdensapgādei, kā arī medicīniskajai palīdzībai; tā kā uzbrukumi un civiliedzīvotāju nolemšana badam, par kara taktiku izmantojot apdzīvoto vietu aplenkšanu, ir skaidrs starptautisko humanitāro tiesību pārkāpums; tā kā šie noziegumi līdz šim ir palikuši nesodīti;

D. tā kā *ISIS*/*Da'esh* un citi džihādistu grupējumi ir veikuši nežēlīgus noziegumus, tostarp brutālu nāves sodu izpildi un neizsakāmu seksuālo vardarbību, nolaupīšanu, spīdzināšanu, piespiedu pievēršanu ticībai un sieviešu un meiteņu paverdzināšanu; tā kā bērni ir tikuši savervēti un nosūtīti teroristu uzbrukumos; tā kā pastāv nopietnas bažas par *ISIS*/*Da'esh* patlaban kontrolētajās teritorijās dzīvojošo iedzīvotāju labklājību un viņu iespējamu izmantošanu kā „dzīvo vairogu" atbrīvošanas kampaņā; tā kā šie nodarījumi var tikt uzskatīti par kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci un genocīdu;

E. tā kā netiek ievērots 2016. gada 30. decembrī panāktais pamiers un, kā ziņots, visā Sīrijā ir notikuši vairāki tā pārkāpumi un incidenti, tostarp it kā režīma pastrādātais uzbrukumus Hān Šeihūnai, kurā tika izmantoti ķīmiskie ieroči, un bumbu sprādzieni, kas bija vērsti pret autobusiem, kuros tika vesti no Alepo pievārtē aplenktajām pilsētām *Foah* un *Kefraya* evakuētie cilvēki; tā kā tika nogalināti vairāki desmiti cilvēku, tostarp bērni, un vēl daudz vairāki tika ievainoti;

F. tā kā vairākās izmeklēšanās ir konstatēts, ka Asada spēki ir izmantojuši ķīmiskās vielas, lai nodarītu kaitējumu civiliedzīvotājiem un tos nogalinātu, pārkāpjot 2013. gada vienošanos par šo vielu iznīcināšanu; tā kā jaunākais gadījums, kad pret civiliedzīvotājiem tika pielietoti masu iznīcināšanas ieroči, bija 2017. gada 4. aprīlī Hān Šeihūnā Idlibas provincē, kur gāja bojā vismaz 70 civiliedzīvotāji, no kuriem daudzi bija bērni, un simtiem civiliedzīvotāju guva ievainojumus; tā kā 2017. gada 12. aprīlī Krievija izmantoja veto tiesības pret ANO Drošības padomes rezolūciju, ar kuru tiktu pausts nosodījums Sīrijai par iespējamo aizliegto ķīmisko ieroču izmantošanu un Sīrijas valdība aicināta sadarboties notikušā izmeklēšanā; tā kā ASV ir paziņojušas Eiropas Savienībai, ka, balstoties uz vērtējumu, ka Sīrijas režīms ir izmantojis ķīmiskos ieročus, tās sāk uzlidojumu *Al-Shayrat* militārajai aviobāzei Homsas provincē, Sīrijā, ar mērķi novērst un aizkavēt ķīmisko ieroču izplatīšanos un izmantošanu;

G. tā kā 2017. gada martā ES iekļāva sankciju sarakstā četras augsta ranga Sīrijas militārās amatpersonas par viņu saistību ar ķīmisko ieroču izmantošanu pret civiliedzīvotājiem, kas atbilst ES politikai attiecībā uz cīņu pret ķīmisko ieroču izplatību un izmantošanu;

H. tā kā Komisijas priekšsēdētājs Žans Klods Junkers savā 2016. gada septembra runā par Savienības stāvokli minēja vajadzību pēc ES stratēģijas attiecībā uz Sīriju; tā kā oktobrī Parlaments aicināja priekšsēdētāja vietnieci / augsto pārstāvi Federiku Mogerīni nodrošināt, ka jaunās stratēģijas attiecībā uz Sīriju mērķis būs veicināt politisku Sīrijas konflikta atrisinājumu, tostarp nodrošināt uzraudzības un piemērošanas instrumentus, ar kuriem sekmēt Starptautiskajā Sīrijas atbalsta grupā (*ISSG*) panāktās apņemšanās ievērošanu;

I. tā kā ES stratēģijas attiecībā uz Sīriju mērķis ir ieskicēt, kā ES var spēlēt pamanāmāku un efektīvāku lomu noturīga politiskā risinājuma panākšanā Sīrijā, ievērojot satvaru, par ko panākta vienošanās ANO, kā arī atbalstīt pēckonflikta atjaunošanu, tiklīdz būs sācies īstens pārejas process; tā kā šajā stratēģijā iekļautas sešas prioritārās jomas, proti: izbeigt karu, izmantojot patiesu politiskās pārejas procesu, veicināt jēgpilnu un iekļaujošu pāreju, risināt visneaizsargātāko sīriešu humanitārās vajadzības, veicināt demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu, veicināt atbildības uzņemšanos par kara noziegumiem, un sniegt atbalstu Sīrijas iedzīvotāju un Sīrijas sabiedrības izturētspējas veidošanai;

J. tā kā 2017. gada 5. aprīlī ES bija līdzpriekšsēdētāja konferencē par atbalstu Sīrijas un reģiona nākotnei, kurā piedalījās vairāk nekā 70 valstu un starptautisko organizāciju un starptautiskās un Sīrijas pilsoniskās sabiedrības pārstāvji; tā kā Briseles konferencē tika panākta vienošanās par visaptverošu pieeju Sīrijas krīzei, ar papildu finansiālo palīdzību reaģēšanai humanitāro situāciju EUR 3.47 miljardu apmērā 2018.–2020. gadam, tostarp EUR 1,3 miljardu apmērā no ES, kas ir lielākā līdzekļu devēja šajā krīzē; tā kā papildus tam dažas starptautiskās finanšu institūcijas un līdzekļu devēji ir paziņojuši par aptuveni

EUR 27,9 miljardus vērtiem aizdevumiem; tā kā Sīrijas atjaunošanas izmaksas tiek lēstas aptuveni 200 miljardu USD apmērā;

K. tā kā ES atzīst centienus un atbalstu, ko sniegušas Sīrijas kaimiņvalstis Turcija, Libāna un Jordānija, uzņemot vislielāko bēgļu daudzumu;

L. tā kā 2017. gada 4. maijā Astanā (Kazahstāna) tika panākta vienošanās starp Krieviju, Irānu un Turciju par četru deeskalācijas zonu izveidi; tā kā visām trim parakstītājvalstīm jābūt par pamiera, kas noslēgts uz sešiem un mēnešiem un pagarināms, garantētājām un arī jāveic bruņojuma kontrole uz vietas; tā kā panāktā vienošanās ietver aicinājumu Asada režīmam neveikt nekādus lidojumus minētajās zonās un netraucēt humānās palīdzības piegādi nemiernieku kontrolētajās zonās; tā kā šonedēļ Ženēvā sākas jauna ANO vadīto sarunu kārta un jūlija vidū Kazahstānā paredzēta arī jauna Krievijas vadīto sarunu kārta;

M. tā kā ES ir vairākkārt paziņojusi, ka Sīrijas konflikta militārs risinājums nav iespējams un ka nepieļaujamās Sīrijas iedzīvotāju ciešanas var izbeigt tikai Sīrijas vadīts un iekļaujošs pārejas process; tā kā, lai arī ir skaidrs, ka valsts atjaunošana var sākties tikai tad, kad būs panākt politiska vienošanās, centieniem panākt izlīgumu ir jāsākas pēc iespējas ātrāk un ES šie centieni jāatbalsta, lai panāktu ilgtermiņa stabilitāti; tā kā šajā sakarā ir būtiski svarīgi noskaidrot patiesību, veicināt atbildības uzņemšanos un pāreju uz tiesiskumu, kā arī izsludināt amnestiju,

1. atzinīgi vērtē ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju, tostarp ES stratēģiskos mērķus par Sīriju un ES mērķus attiecībā uz Sīriju un Briseles konferences rezultātus, kas nodrošināja daudzgadu finansiālus solījumus; mudina visas iesaistītās puses un starptautiskos līdzekļu devējus pilnībā izpildīt savas saistības un sniegt atbalstu arī turpmāk;

2. atkārtoti un asi nosoda nežēlīgos noziegumus un plaši izplatītos cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, ko veikuši visi konfliktā iesaistītie spēki un jo īpaši Asada režīma spēki ar savu sabiedroto — Krievijas un Irānas — atbalstu, kā arī cilvēktiesību pārkāpumus un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, ko izdarījuši nevalstiskie bruņotie grupējumi, jo īpaši *ISIS*/*Da'esh* un *Jabhat Fateh al-Sham*; uzsver savu nostāju, ka visi tie, kas atbildīgi par starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pārkāpumiem, ir jāsauc pie atbildības. aicina visas puses piemērot universālās jurisdikcijas principu, nepieļaujot nesodāmību, un atzinīgi vērtē pasākumus, ko šai sakarā veikušas vairākas ES dalībvalstis, tostarp Spānijas valsts tiesas neseno lēmumu uzklausīt kriminālapsūdzību pret 9 Sīrijas izlūkošanas darbiniekiem attiecībā uz spīdzināšanu un citiem cilvēktiesību pārkāpumiem; atkārtoti aicina ES un tās dalībvalstis ciešā sadarbībā ar līdzīgi noskaņotām valstīm izpētīt iespēju izveidot Sīrijas kara noziegumu tribunālu, līdz veiksmīgi izdodas attiecīgo lietu nodot Starptautiskajai Krimināltiesai; uzsver, ka pie atbildības ir jāsauc arī tie, kas izdarījuši noziegumus pret reliģiskajām, etniskajām un citām grupām un minoritātēm; saglabā pārliecību, ka ne efektīva konflikta noregulēšana, ne ilgtspējīgs miers Sīrijā nav iespējami, ja nenotiek saukšana pie atbildības par veiktajiem noziegumiem;

3. ES pauž visstingrāko nosodījumu par briesmīgo aviācijas ķīmisko uzbrukumu 2017. gada 4. aprīlī Hān Šeihūnas pilsētai Idlibas provincē, kurš nogalināja vismaz 70 civiliedzīvotājus, starp kuriem bija bērni un humānās palīdzības darbinieki, turklāt

lielam skaitam cietušo novēroti simptomi, kādus izraisa saindēšanās ar gāzi; norāda, ka saskaņā ar iepriekšēju novērtējumu, ko veica Ķīmisko ieroču aizlieguma organizācijas (*OPCW)* faktu vākšanas misija, pieņēmums par ķīmisko ieroču izmantošanu ir ticams; uzsver, ka Sīrijai ir pienākums ievērot *OPCW* faktu vākšanas misijas un *OPCW* un ANO kopīgā izmeklēšanas mehānisma izstrādātos ieteikumus un nekavējoties nodrošināt netraucētu pieeju visām vietām, kur notikuši šādi uzbrukumi, un atzīt, ka minētajai organizācijai ir tiesības veikt inspekciju; uzsver, ka tie, kas ir atbildīgi par šādiem uzbrukumiem, tiks saukti pie atbildības tiesas priekšā; pauž nožēlu par Krievijas atkārtoto veto izmantošanu ANO Drošības Padomē, tostarp attiecībā uz rezolūciju, kurā tiek nosodīts nesenais ķīmiskais uzbrukums un prasīts veikt izmeklēšanu;

4. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots starptautisks, objektīvs un neatkarīgs mehānisms, lai atbalstītu izmeklēšanu un saskaņā ar starptautiskajām tiesībām veiktu to personu kriminālvajāšanu, kuras Sīrijas Arābu Republikā no 2011. gada marta izdarījušas vissmagākos noziegumus; pauž nožēlu, ka šis mehānisms joprojām netiek pilnībā finansēts; šajā saistībā aicina visas dalībvalstis izpildīt savus solījumus;

5. turpina atbalstīt Sīrijas valsts vienotību, teritoriālo integritāti, suverenitāti un neatkarību un atbalsta spēcīgu pieeju "Sīrija kopumā" un demokrātisku nākotni Sīrijas tautai; uzstāj, ka vienīgais ceļš uz mieru valstī ir Sīrijas vadīts politiskais process, kas novestu pie brīvām un godīgām vēlēšanām, kuru norisi atvieglotu un uzraudzītu ANO un kas atbilstu valsts jaunajai Konstitūcijai; atgādina visām pusēm, ka valsts mēroga iekļaujošu pamieru un miermīlīgu savstarpēji pieņemamu risinājumu Sīrijas krīzei var panākt ANO uzraudzībā un, kā noteikts 2012. gada Ženēvas paziņojumā un ANO DP Rezolūcijā Nr. 2254 (2015), ar ANO ģenerālsekretāra īpašā sūtņa Sīrijā, *Staffan de Mistura,* un galveno starptautisko un reģionālo dalībnieku atbalstu;

6. norāda uz nesen pieņemto memorandu par deeskalācijas zonu izveidi Sīrijā un pauž atbalstu nodomam nostiprināt pamieru, pārtraukt režīma gaisa spēku lidojumus pār deeskalācijas zonām un radīt apstākļus humānās palīdzības un medicīniskās palīdzības sniegšanai, dot iespēju atgriezties mājās pārvietotajām personām un atjaunot sagrauto infrastruktūru; tomēr uzsver opozīcijas paustās bažas, ka panāktā vienošanās var novest pie ietekmes zonu izveides un Sīrijas sadalīšanās; aicina visas puses īstenot Astanas vienošanos un aicina visus trīs garantijas devējus nodrošināt, ka tiek ievērots pamiers; uzsver, ka ir svarīgi novērst jebkādas neskaidrības attiecībā uz grupām, uz kurām neattiecas pamiers, un aicina visas puses, tostarp Turciju, nodrošināt, ka memorands neveicina vēršanos pret mērenās opozīcijas grupām vai tiem, kas kopā ar starptautisko koalīciju cīnās pret *ISIS*/*Daesh*; uzsver, ka ir jānodrošina memoranda īstenošanas starptautiskā uzraudzība un atbalsta lielāku ANO iesaistīšanu;

7. mudina Krievijas Federāciju un Irānas Islāma Republiku izmantot savu ietekmi uz Sīrijas režīmu un panākt, ka tas pieņem un aktīvi cenšas meklēt saprātīgu kompromisu, lai izbeigtu pilsoņu karu un pavērtu iespējas īstenam un iekļaujošam pārejas procesam; aicina ES un tās dalībvalstis turpināt atbalstīt mēreno opozīciju, apzināt un izolēt radikalizētos cilvēkus un veicināt izlīgumu; mudina Augstās sarunu komitejas locekļus turpināt līdzdarboties ANO vadītajās sarunās Ženēvā;

8. pauž ciešu pārliecību, ka ES iesaistei ir jābūt aktīvākai un tai ir jāpiesaista vēl citi līdzekļi tās nozīmīgajam finansiālajam pēckrīzes finansējumam, lai ES varētu ieņemt

nozīmīgu vietu sarunu centienos, kas norisinās ANO paspārnē, kā arī nodrošināt politisku pāreju, izveidojot īpašu politiku, kuras mērķis ir satuvināt puses un pastiprināt centienus tajās jomās, kurās Savienībai var būt pievienotā vērtība; atbalsta notiekošos PV/AP centienus vērsties pie reģiona svarīgākajiem dalībniekiem saistībā, lai panāktu politisku pāreju, pēckonflikta izlīgumu un valsts atjaunošanu; mudina PV/AP sākt izstrādāt konkrētu plānu ES dalībai Sīrijas atjaunošanā kopā ar galvenajām starptautiskajām organizācijām, finanšu institūcijām, kā arī reģionālajiem un vietējiem rīcībspēkiem; tomēr uzsver, ka ir svarīgi, lai pēckonflikta atjaunošanas procesu vadītu sīrieši paši;

9. atzinīgi vērtē un uzsver vietējo un starptautisko pilsoniskās sabiedrības organizāciju izšķiroši svarīgo darbu, dokumentējot pierādījumus par kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci, kā arī citiem pārkāpumiem, tostarp kultūras mantojuma iznīcināšanu; aicina ES un tās dalībvalstis turpināt sniegt pilnīgu atbalstu šiem dalībniekiem; aicina ES pienācīgi finansēt organizācijas, kuras strādā pie kara noziegumu un noziegumu pret cilvēci atvērtā avota izmeklēšanām un digitālas pierādījumu apkopošanas, lai nodrošinātu pārskatatbildību un sauktu vainīgos pie atbildības;

10. atzinīgi vērtē uzsvaru, kas ES stratēģijā attiecībā uz Sīriju likts uz atbalstu Sīrijas iedzīvotāju un Sīrijas sabiedrības izturētspējai; aicina ES un tās dalībvalstis vēl apņēmīgāk atbalstīt Sīrijas iedzīvotāju un pilsoniskās sabiedrības spēju veidošanu, tostarp ar dalībniekiem, kuri veicina cilvēktiesības, vienlīdzību (tostarp dzimumu līdztiesību un minoritāšu tiesības), demokrātiju un iespēju došanu un ar šādu dalībnieku palīdzību pēc iespējas Sīrijā, kā arī strādājot ar bēgļiem no Sīrijas, kuri atrodas trimdā šajā reģionā vai arī Eiropā; uzsver, ka ar šādu spēju atbalstīšanu būtu jāveicina sīriešu vadīta pāreja (tādās jomās kā plašsaziņas līdzekļu regulējums, decentralizācija, pašvaldību pārvaldība un konstitūcijas izstrāde), pienācīgi ņemot vērā sieviešu vajadzības un lomu;

11. pauž gandarījumu, ka par daļu no noturīga konflikta risinājuma tika atzīta pilsoniskās sabiedrības, tostarp sieviešu organizāciju, loma; atgādina, ka saskaņā ar Visaptverošo ES pieeju ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību īstenošanai ES ir jāveicina un jāatvieglo pienācīga pilsoniskās sabiedrības un sieviešu iesaistīšana miera procesā un apspriešanās ar pilsonisko sabiedrību un sievietēm; uzstāj, ka jaunajā Sīrijas Konstitūcijā ir jāatspoguļo sieviešu cilvēktiesības;

12. apstiprinot savu atbalstu globālās koalīcijas centieniem cīņā pret *Da'esh*, uzskata, ka ES stratēģijā vajadzētu arī pārskatīt aspektus cīņai pret *ISIS/Daesh* un citām ANO uzskaitē esošām teroristu organizācijām, uzsverot politiskos un sociāli ekonomiskos pamatcēloņus, kas sekmējuši terorisma izplatību, orientējoties uz šo cēloņu novēršanu un apzinot konkrētu rīcību minēto cēloņu novēršanai; turklāt uzsver, ka jāmeklē veidi, kā saglabāt Sīrijas sabiedrības multietnisko, multireliģisko un multikonfesionālo dabu;

13. uzsver, cik svarīgi ir aizsargāt etniskās un reliģiskās minoritātes Sīrijā, un pauž stingru pārliecību, ka visiem politikas procesiem ir jābūt iekļaujošiem un vērstiem uz to, lai atjaunotu Sīriju kā daudzkonfesionālu un tolerantu valsti;

14. atgādina, ka būtiski svarīga ir agrīna uzticības veicināšanas pasākumu (UVP) izveide,

tostarp netraucēta humānās palīdzības sniedzēju piekļuve visai Sīrijas teritorijai, pamata sabiedrisko pakalpojumu sniegšana (elektroapgāde, ūdensapgāde, veselības aprūpe), kā arī visu aplenkumu pārtraukšana un apcietināto un ķīlnieku atbrīvošana; atzinīgi vērtē Sīrijas valdības un nemiernieku grupējumu panākto vienošanos evakuēt iedzīvotājus no četrām aplenktajām pilsētām; mudina visas puses atbalstīt un atvieglot visaptverošas vienošanās par UVP pieņemšanu;

15. ar nožēlu konstatē, ka postošā pilsoņu kara dēļ valsts savā sociāli ekonomiskajā attīstībā ir atgriezusies vairāku desmitu gadu tālā pagātnē, miljoniem cilvēku nav darba un viņi dzīvo nabadzībā, ir sagrauta veselības aprūpes un izglītības sistēma, daudzi sīrieši pametuši mājas un notikusi "smadzeņu aizplūšana"; tādēļ norāda, ka ir svarīgi palielināt tādu palīdzību, kuras mērķis ir palielināt Sīrijas iedzīvotāju izturētspēju un atjaunot ekonomiku; turklāt aicina ES dalībvalstis demonstrēt lielāku līdzatbildību, lai bēgļi, kas bēg no kara skartajiem apgabaliem Sīrijā, varētu rast aizsardzību ārpus reģionam tuvāko kaimiņvalstu teritorijas, tostarp pārmitinot viņus un izmantojot humanitārās uzņemšanas programmas; tomēr uzskata, ka, tiklīdz konflikts būs beidzies, jārada stimuli kvalificētajiem Sīrijas bēgļiem atgriezties un iesaistīties valsts atjaunošanā;

16. atzinīgi vērtē jaunās partnerības prioritātes, par kurām ES ir vienojusies ar Jordāniju un Libānu, kā arī ES noteikumu par izcelsmi atvieglošanu eksportam no Jordānijas; pauž nožēlu, ka liels skaits bēgļu Jordānijā, Libānā un Turcijā joprojām dzīvo nedrošos sociālajos un ekonomiskajos apstākļos un bieži vien nevar atrast (legālu) darbu; aicina PV/AP mudināt Jordānijas un Libānas iestādes strādāt, lai novērstu atlikušās (neformālās) barjeras, atbalstītu plašākas pašnodarbinātības iespējas un izpildītu saistības izveidot darbvietas sievietēm un jauniešiem;

17. pilnībā atbalsta mērķi Sīrijā un tās apkaimes reģionā īstenot iniciatīvu "Neviena bērnu paaudze nedrīkst būt zudusī paaudze" un aicina darīt vairāk, lai sasniegtu mērķi nodrošināt visiem bēgļu bērniem un neaizsargātajiem bērniem — kā zēniem, tā meitenēm — vienlīdzīgas iespējas iegūt kvalitatīvu izglītību; uzsver nepieciešamību atzīt bēgļu nometnēs iegūto izglītību, kas bieži ir informāla izglītība, un atbalstīt šo traumēto bērnu psiholoģisko rehabilitāciju;

18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO, Starptautiskās Sīrijas atbalsta grupas locekļiem un visām konfliktā iesaistītajām pusēm un nodrošināt šā teksta tulkojumu arābu valodā.